Hind lisaga 20 marka.

Riigi Teataja

Ilmub tarvidust mööda.

Toimetus ja talitus:
Riigi trükikojas, Niine tän. 11. Kontor on avatud kella 8—2. Sealsamas lehe tellimiste vastuvõtmine. Kõnetraat: toimetus 445, kontor 232.

Tellimiste hind:
12 kuu peale . . . . . 1200 mk.
6 „ „ . . . . . 600 „
Üksik nr. kuni 32 lhk. . 10 „
„ „ „ 48 „ . 20 „
jne.

Kuulutuste ja teadaannete hind:
Kohtukuulutused — 100 ja 200 marka; kaotatud isikutunnistuste kuulutused — 50 marka; muud kuulutused iga mm-rida 8 marka.

Nr. 64. Teisipäeval, 5. juulil 1927 a. **Nr. 64.**

I.

Sisu: Nr. 73. Eesti-Belgia vahelise konsulaarkonventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.

II.

Riigiteenijate teenistuskirjade määrus.

Määrus kuldfrangi kursi kohta tolli- ja sadamamaksude võtmisel.

III.

Nimetused.

Teadaanne Eesti-Tshehoslovakkia vahelise väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni ja lisaprotokolli jõusseastumisest.

Elva alevivolinikkude ja nende kandidaatide nimekiri.

Riigi- ja omavalitsuseasutuste telegrammide lühendatud aadresside kogu neljas täiendus.

I.

Nr. 73. Riigikogu poolt 20. mail 1927. a. vastuvõetud

Eesti-Belgia vahelise konsulaarkonventsiooni kinnitamise seadus.

§ 1. Eesti-Belgia vaheline konsulaarkonventsioon, alla kirjutatud Brüsselis 8. veebruaril 1927. aastal, tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Konventsiooni prantsuskeelne tekst eestikeelse tõlkega avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees M. Martna.

Sekretär M. Juhkam.

Konsulaarkonventsioon Eesti Vabariigi ja Belgia vahel.

Eesti Vabariik ja Tema Majesteet Belgia Kuningas, soovides kindlaks määrata peakonsulite, konsulite, asekonsulite ja konsulaaragentide vastastikuseid õigusi, eesõigusi ja puutumatust, ning määrata nende võimupiirkonda, otsustasid sõlmida konsulaarkonventsiooni ning nimetasid selleks oma täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariik:

Härra Kaarel Pusta, Erakorralise Saadiku ja Täisvolilise Ministri Tema Majesteedi Belgia Kuninga juures, ja

Tema Majesteet Belgia Kuningas:

Härra Emile Vandervelde'i, Riigiministri, Oma Välisministri,

kes, pärast oma heas ja nõutud vormis leitud täisvolituste esitamist vastastikku, kokku leppisid järgmiste eeskirjade kohta:

Artikkel esimene.

Kumbki Kõrgetest Lepinguosalistest on õigustatud teise Lepinguosalise territooriumile nimetama peakonsuleid, konsuleid, asekonsuleid ja konsulaaragente. Neil jääb siiski õigus ära tähendada kohti, mida nad tarviliseks peavad erandada, tingimusel, et see erandus samuti ka kõigi muude riikide kohta maksev oleks. Pärast oma patendi esitamist saavad need agendid tegevusseastumise loa ja tunnustuse, vastavalt neile reeglitele ja vorminõuetele, mis asukoha riigis maksvad. Tähendatud agentide ülesannete takistamata täitmiseks tarvilik eksekvatuur antakse neile viivituseta ning maksuta välja ning peale tähendatud eksekvatuuri ettenäitamist võtab nende konsulaarringkonna kõrgem ametivõim viibimata tarvilised abinõud tarvitusele, et nad oma ametikohuste täitmisele võiksid asuda, ning et neil lubataks oma ametikohuseid täita.

Artikkel II.

Igalpool, kus käesolevas konventsioonis kõne „konsulist", mõeldakse selle all peakonsuleid, konsuleid ja asekonsuleid; samuti mõeldakse „konsulaadi" all peakonsulaate, konsulaate ja asekonsulaate.

Artikkel III.

Peakonsulid ja konsulid võivad, kohaliku valitsuse nõusoleku eeldusel, nimetada konsulaaragente vastavates, neile alluvates konsulaarringkondades asuvatesse linnadesse, sadamatesse ja kohtadesse.

Convention Consulaire entre la République d'Estonie et la Belgique.

La République d'Estonie et Sa Majesté le Roi des Belges, désirant déterminer les droits, privilèges et immunités réciproques de Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires, et définir leurs pouvoirs, ont résolu de conclure une Convention Consulaire et ont, à cet effet, désigné pour leurs plénipotentiaires, savoir:

La République d'Estonie:

M. Charles Pusta, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près Sa Majesté le Roi des Belges et

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. Emile Vandervelde, Ministre d'État, Son Ministre des Affaires Etrangères,

lesquels, après s'être réciproquement communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Chacune des Hautes Parties Contractantes aura la faculté d'établir des Consuls Généraux, Consuls, Vice-Consuls et Agents Consulaires sur le territoire de l'autre Partie. Elles se réservent toutefois le droit de désigner les localités qu'elles jugeraient convenable d'excepter, pourvu que cette réserve soit également applicable à toutes les Puissances. Sur la présentation de leur provision, ces agents seront admis et reconnus selon les règles et formalités établies dans le pays de leur résidence. L'exequatur nécessaire pour le libre exercice des fonctions des dits agents leur sera délivré sans retard et sans frais et, sur la production du susdit exequatur, l'autorité supérieure de leur circonscription consulaire prendra immédiatement les mesures nécessaires pour qu'ils puissent s'acquitter des devoirs de leur charge, et qu'ils soient admis à l'exercice de leurs fonctions.

Article II.

Partout où dans la présente Convention, il est question de „Consul" — on entend par cela les Consuls Généraux, les Consuls et les Vice-Consuls; de même, par „Consulat" on entend les Consulats Généraux, les Consulats et les Vice-Consulats.

Article III.

Les Consuls Généraux et Consuls pourront nommer des Agents Consulaires dans les villes, ports et localités de leurs arrondissements consulaires respectifs, sauf l'approbation du Gouvernement territorial.

Neid agente võib vahettegemata mõlema riigi kodanikkude ja ka mõne kolmanda riigi kodanikkude hulgast valida, ja nad varustatakse selle konsuli poolt väljaantud patendiga, kes neid nimetanud ja kelle korralduste alla nad kuuluvad.

Artikkel IV.

Konsulid ja konsulaaragendid, kantseleijuhatajad ja sekretärid, selle riigi kodanikud, kes neid nimetanud, kasutavad vabastust kõikidest isiklikkudest sõjaväelistest rekvisitsioonidest, kui ka otsekohestest maksudest, mis määratud riigi, maakondade ja kogukondade kasuks ja missuguste sissenõudmist toimetatakse isikliste maksulehtede järgi, välja arvatud juhtumised, mil need maksud on peale pandud kas kinnisvarade valdamise põhjal või kapitali protsentide peale, missugune kapital on mahutatud selle riigi piirides, kus eelnimetatud ametnikud oma ametikohusi täidavad.

Seda vabastust ei või aga käsitada konsulite, konsulaaragentide, kantseleijuhatajate või konsulaarsekretäride kohta, kes mõnesuguse kutse, kaubanduse või tööstuse alal tegevad on, missugused ametnikud peavad sarnasel korral alluma maksudele, mis samadel tingimustel kõigilt teistelt väljamaalastelt sisse nõutakse.

Konsulid ja konsulaaragendid, kes kuuluvad mõne kolmanda riigi või nende asukoha riigi kodakondsusesse, on nende kantselei kui ka arhiivi ruumide suhtes vabastatud sõjaväele korteriandmise kohustusest.

Konsulid, konsulaaragendid, samuti kantseleijuhatajad või sekretärid, alalised või ajutised, kas selle riigi kodanikud, kes neid nimetanud, või mitte, ei kuulu oma ametitalituste asjus asukoha riigi kohtute alla; nad on vastutavad eksituste või vigade eest, mis seotud nende ametitalitustega, või keeldumises oma kohusi täita ainult selle riigi administratiiv- või kohtuvõimude ees, kes neid nimetanud. Kohaliku riigi kohtutele jääb õigus eelnimetatud konsulaarametnikkude poolt esitatud mittealluvuse vastuväite maksvuse asjus tarbekorral otsust teha.

Konsuleid ja konsulaaragente, samuti kantseleijuhatajaid ja sekretärisid, kes kuuluvad neid nimetanud riigi kodakondsusesse, ei või ei tsiviil- ega kaubandusasjus vangistada, vaatamata selle peale, kas käsitatakse sarnast vangistust karistus- või ettevaatusabinõuna; samuti ei tohi neid eeluurimisevangistuses pidada, välja arvatud juhtumised, mil asi puutub süütegudesse, mis vähemalt aastase vangistusega karistatavad.

Ces agents pourront être indistinctement choisis parmi les citoyens des deux pays, comme parmi ceux de nations tierces, et seront munis d'un brevet délivré par le Consul qui les aura nommés et sous les ordres duquel ils seront placés.

Article IV.

Les Consuls et Agents Consulaires, Chanceliers et Secrétaires consulaires, citoyens de l'État qui les a nommés, jouiront de l'exemption de toutes réquisitions militaires personnelles, ainsi que des contributions directes, perçues au profit de l'État, des provinces et des communes et dont la perception se fait sur des listes nominatives, à moins qu'elles ne soient imposées à raison de la possession de biens immeubles ou sur les intérêts d'un capital employé dans l'État où les dits agents exercent leurs fonctions.

Cette exemption ne pourra cependant pas s'appliquer aux consuls et agents consulaires, chanceliers et secrétaires consulaires qui exerceraient une profession, une industrie ou un commerce quelconque, les dits agents devant, dans ce cas, être soumis au paiement des taxes dues par tous les étrangers dans les mêmes conditions.

Les consuls et agents consulaires ressortissants de tierces Puissances ou sujets du pays de leur résidence seront exempts des logements militaires pour les locaux affectés au bureau de leur chancellerie et à leurs archives.

Les Consuls et Agents Consulaires, ainsi que les chanceliers ou secrétaires, titulaires ou intérimaires, citoyens ou non de l'État qui les a nommés, ne seront pas justiciables des tribunaux de l'État de leur résidence à raison des actes de leurs fonctions, ils n'auront à répondre des erreurs ou des fautes liées à ces actes ou du refus d'y procéder que devant les autorités administratives ou judiciaires de l'État qui les a nommés. Il appartiendra toutefois aux tribunaux locaux devant lesquels ces agents soulèveraient, le cas échéant, cette exception d'incompétence, de statuer sur le mérite de cette exception.

Contre les Consuls et Agents Consulaires ainsi que les Chanceliers ou Secrétaires, citoyens de l'État qui les a nommés, ne peut être mis en application la contrainte par corps, tant en matière civile qu'en matière commerciale, pas même comme mesure de contrainte exécutive ni comme mesure de précaution; de même ne peuvent-ils pas être mis en état d'arrestation préventive excepté les cas, où ils s'agit d'infractions punissables d'un an d'emprisonnement au moins.

Konsuli, konsulaaragendi, sekretäri või mõne muu konsulaarametniku arreteerimise või kohtuallaandmise korral peab selle riigi Valitsus, kelle territooriumil vangistamine või kohtuallaandmine on aset leidnud, sellest viibimata teadustama selle riigi diplomaatilisele esitajale, kellele nimetatud konsulaarametnik allub.

Need eesõigused ja see puutumatus välja arvatud, alluvad nad niihästi tsiviil- kui ka kriminaalasjus oma asukoha riigi kohtutele ühesugustel tingimustel selle kodanikkudega.

Konsulaadi maja välisuksele võivad nad paigutada oma riigivapi pealkirjaga „..... peakonsulaat, konsulaat, asekonsulaat või konsulaaragentuur".

Samuti võivad nad konsulaadi majale oma riigi lippu välja panna üldiste pidulikkude sündmuste päevadel kui ka muudel juhtumistel, mil see kombeks.

Siiski on mõeldud, et neid välismärke ei või asiiliõiguse andjateks pidada, vaid nende otstarb on ainult kodanikkudele konsulaadi asukohta ära tähendada.

En cas d'arrestation ou de mise en accusation d'un Consul, d'un Agent Consulaire, d'un Secrétaire ou d'autres fonctionnaires consulaires, le Gouvernement de l'État sur le territoire duquel l'arrestation ou la mise en accusation a eu lieu en informera sans délai le représentant diplomatique de l'État auquel appartient le dit fonctionnaire consulaire.

Sous réserve de ces privilèges et immunités, ils seront soumis dans les mêmes conditions que les nationaux, tant en matière civile qu'en matière criminelle, à la juridiction des tribunaux de l'État de leur résidence.

Ils pourront placer au-dessus de la porte extérieure de la maison consulaire l'écusson des armes de leur nation avec cette inscription: „Consulat Général, Consulat, Vice-Consulat ou Agence Consulaire de ....."

Ils pourront également arborer le pavillon de leurs pays sur la maison consulaire aux jours de solennités publiques, ainsi que dans d'autres circonstances d'usage.

Il est bien entendu que ces marques extérieures ne pourront jamais être interprétées comme constituant un droit d'asile, mais serviront uniquement à désigner aux ressortissants l'habitation consulaire.

Artikkel V.

Konsulid, konsulaaragendid, kantseleijuhatajad, konsulaarsekretärid või -attasheed peavad vastuvõtma kutsed tunnistajaks tulla, mis neile, ametliku kirjavahetuse kujul ja ilma karistuse kohaldamiseta mitteilmumise korral, saadetakse selle riigi kohtute poolt, kus nad asuvad.

Kui konsulid ja konsulaaragendid on konsulaatide ja konsulaaragentuuride juhatajad ja selle riigi kodanikud, kes neid nimetanud, siis võivad nad igatahes mitteilmumise seaduslikkude vabandavate põhjustena ette tuua takistusi, mis järgnevad haigusest või teenistuse tungivatest vajadustest, välja arvatud juhtumised, mil nende tunnistuse andmist nõutakse kriminaalasjus süütegude kohta, mis konsuli asupaiga riigi kohaliku seadusandluse järgi kuuluvad enam kui aastase vangistuse või suurema karistuse alla.

Juhtumisel, kui konsulid ja konsulaaragendid eelnimetatud põhjustel kohtusse ei ilmu, lähevad kohtuvõimud nende teenistuskohta või elukohta, et oma riigi seadusandluses ettenähtud kujul neilt kirjalikke seletusi nõutada või suusõnalisi tunnistusi vastu võtta.

Article V.

Les Consuls, les Agents Consulaires, les Chanceliers ou Secrétaires, attachés consulaires devront déférer aux invitations qui leur seront adressées sous forme de correspondances officielles et sans menace de sanctions pénales en cas de non comparution, par les tribunaux de l'État de leur résidence, à l'effet de comparaître comme témoins.

Les Consuls et les Agents Consulaires à condition qu'ils soient chefs des consulats et des agences consulaires et ressortissants de l'État qui les a nommés, pourront toutefois faire valoir comme motifs légitimes d'excuse les empêchements résultant d'une maladie ou de nécessités urgentes du service, excepté dans les cas où leur témoignage serait requis dans des affaires pénales concernant les infractions qui, en vertu de la législation locale de la résidence du consul, sont punissables d'une peine de prison égale ou supérieure à une année ou d'une peine plus grande.

Dans le cas où pour les raisons précitées les Consuls et les Agents Consulaires ne se présenteraient pas devant les tribunaux, les autorités judiciaires se rendront à leurs bureaux ou à leurs habitations, afin de leur demander une déposition par écrit sous la forme prévue par la législation du pays ou de recueillir leur témoignage.

Konsulid, konsulaaragendid, kantseleijuhatajad, sekretärid ja teised konsulaarametnikud, selle riigi kodanikud, kes neid nimetanud, võivad keelduda neil hoiulolevaid dokumente üleandmast või ettenäitamast, põhjendades seda riigi saladusega.

Juhtumisel, kui kohtuvõimud käesolevas artiklis ettenähtud vabandust ja erandust põhjendatuks ei tunnusta, ei või nad tähendatud konsulaarametnikkude vastu mingisugust sunniabinõu tarvitusele võtta, vaid niisugused raskused tuleb lahendada diplomaatilisel teel.

Les Consuls, les Agents Consulaires, les chanceliers ou secrétaires et les autres fonctionnaires consulaires, ressortissants de l'État qui les a nommés, pourront se refuser à déposer ou à produire des documents dont ils seraient détenteurs, en opposant le secret d'État.

Au cas où les autorités judiciaires n'admettraient pas comme fondées l'excuse et l'exception prévues par le présent article, elles devront s'abstenir de toute mesure coërcitive à l'égard des fonctionnaires consulaires susnommés, toutes les difficultés de cette nature devant être réglées par la voie diplomatique.

Artikkel VI.

Konsulite või konsulaaragentide takistuse, äraoleku või surma puhul on kantseleijuhatajatel või sekretäridel täielik õigus kummagi riigi määrustes ettenähtud korras ajutiselt konsulaarametikohuseid täita.

Kohalikud võimud peavad neile andma abi ja kaitset ning kindlustama neile nende ajutise tegevuse kestvusel vabastuste, prerogatiivide, puutumatuse ja eesõiguste kasutamist, mis käesoleva konventsiooni läbi vastastikku lubatud neile, kellede kohuseid nad täidavad. Samuti peavad nad andma kõiki soovitavaid kergendusi ajutistele agentidele, keda peakonsulid ja konsulid ajutiselt nimetavad, selleks, et viibimata asestada ametistlahkunud või surnud asekonsuleid või konsulaaragente.

Article VI.

En cas d'empêchement, d'absence ou de décès des Consuls ou Agents Consulaires, les chanceliers ou secrétaires seront de plein droit admis dans l'ordre prescrit par les règlements de chacun des deux pays, à exercer par intérim les fonctions consulaires.

Les autorités locales devront leur prêter assistance et protection, et leur assurer, pendant leur gestion intérimaire, la jouissance des exemptions, prérogatives, immunités et privilèges réciproquement reconnus par la présente convention aux titulaires. Elle devront également donner toutes les facilités désirables aux agents intérimaires que les Consuls Généraux ou Consuls désigneraient pour remplacer momentanément les Vice-Consuls ou Agents Consulaires démissionnaires ou décédés.

Artikkel VII.

Konsulaararhiivid on alaliselt puutumatud ja kohalikud võimud ei või milgi ettekäändel järel vaadata või ära võtta pabereid, mis sinna kuuluvad.

Need paberid peavad alati täiesti eraldatud olema raamatutest ja paberitest kaubanduse või tööstuse kohta, mille alal vastav konsulaarametnik tegev on.

Kui konsul või konsulaaragent, keda palutakse kohaliku administratiiv- või kohtuvõimu poolt dokumente, mis tal hoiul, välja anda või ette näidata, sellest ära ütleb, siis ei või kohtuega administratiiv-võim agendi vastu mingisugust sunniabinõu tarvitada, vaid ta peab välisministeeriumi kaudu saatkonna poole pöörduma, kellele konsulaarametnik allub, kuna kõik sellelaadilised raskused tuleb lahendada diplomaatilisel teel.

Article VII.

Les archives consulaires seront inviolables en tout temps et les autorités locales ne pourront, sous aucun prétexte, visiter ou saisir les papiers qui en font partie.

Ces papiers devront toujours être complètement séparés des livres et papiers relatifs au commerce ou à l'industrie que pourraient exercer les fonctionnaires consulaires respectifs.

Si un Consul ou un Agent Consulaire requis par l'autorité judiciaire ou administrative locale de se dessaisir de documents qu'il détient ou de les produire, se refuse à le faire, l'autorité judiciaire ou administrative ne pourra user à l'égard de l'agent d'aucune mesure coërcitive, mais devra recourir par l'intermédiaire du Ministère des Affaires Etrangères à la Légation dont il relève, toutes difficultés de cette nature devant être réglées par la voie diplomatique.

Artikkel VIII.

Mõlema riigi konsulid või konsulaaragendid võivad kõigi oma ringkonna ametivõimude ees välja astuda mõlema riigi vahel sõlmitud lepingute või konventsioonide iga rikkumise vastu, ning igasugu ülekohtu pärast, mille kohta nende riigi kodanikud kaebtust võiksid tõsta. Kui need avaldused nende ametivõimude poolt vastutulekut ei leia, siis võivad nad otsekohe asukoha riigi valitsuse poole pöörduda ainult siis, kui seal nende riigi diplomaatiline esitaja puudub.

Artikkel IX.

Kummagi Kõrge Lepinguosalise konsulid võivad oma kaasmaalasi laulatada, niivõrd kui nende riigi seadused neid selleks volitavad ja vastavalt neile seadustele, ning niisugustel abieludel on konsuli asukoha riigis samasugune maksvus kui abieludel, mis asukoha riigi asjaomaste tsiviil- või vaimulikkude võimude poolt sõlmitud. Kuid konsulid ei tohi igatahes sarnaseid laulatusi ettevõtta, missuguste tingimused käivad vastu seaduslikkudele normidele, mis abielu sõlmimiskohal on tunnustatud avaliku korra normidena.

Kumbki Lepinguosalistest kohustub maksvateks tunnustama alljärgnevaid notariaalakte, mis tema oma territooriumil kokku seatakse teise Lepinguosalise konsuli poolt, kes selle viimase poolt notari õigustega varustatud:

1) akti kokkuseadja konsuli riigi kodanikkude testamente;

2) isikute abielulepinguid, kes kuuluvad akti kokkuseadja konsuli riigi kodakondsusesse, tingimusel, et see leping ei puuduta kinnisvarasid, mis asuvad riigis, kus see akt kokku seatud;

3) abielulepinguid, mis sõlmitakse isiku poolt, kes akti kokkuseadja konsuli riigi kodakondsusesse kuulub, väljamaalase naiskodanikuga, kes ei ole eestlanna ega belglanna, sama reservatsiooniga, mis mainitud punkt 2. juures;

4) igasugu notariaalakte ja lepinguid, mis puutuvad akti kokkuseadja konsuli riigi kodanikkudesse ja konsuli asukoha riigi kodanikkudesse või teistesse selle riigi elanikkudesse, samuti igasugu notariaalakte või lepinguid, mis puutuvad ainult viimastesse, kuid sel tingimusel, et kõikidel neil juhtumistel need aktid ja lepingud käivad varanduste kohta, mis asuvad konsuli nimetanud riigi territooriumil või puutuvad asjadesse, mis seal lahendatakse.

Väljendised, ärakirjad või väljavõtted, mis on valmistatud eelmiste lõigete põhjal ja mis

Article VIII.

Les Consuls ou Agents Consulaires des deux pays pourront s'adresser à toutes les autorités de leurs arrondissement pour réclamer contre toute infraction aux traités ou conventions existant entre les deux pays, et contre tout abus dont leurs nationaux pourraient avoir à se plaindre. Si leurs réclamations n'étaient pas accueillies par ces autorités, ils ne pourraient avoir recours directement au Gouvernement de l'État dans lequel ils résident qu'en l'absence de tout agent diplomatique de leurs pays.

Article IX.

Les Consuls de chacune des Hautes Parties Contractantes pourront, en tant qu'ils y seront autorisés par les lois de leur pays et conformément à ces lois, célébrer les mariages de leurs ressortissants et les mariages ainsi célébrés auront, dans l'État de leur résidence, la même validité que les mariages célébrés par les autorités territoriales civiles ou réligieuses, compétentes à cet effet. Toutefois, les Consuls ne pourront célébrer les mariages dont les conditions seraient contraires aux dispositions légales déclarées d'ordre public au lieu de célébration du mariage.

Chacune des Hautes Parties Contractantes s'engage à reconnaître comme valables les actes notariés suivants, dressés sur son propre territoire, par les Consuls de l'autre pays qui auront été investis par celle-ci de la compétence notariale:

1°) Les testament de ressortissants du pays du Consul qui aura dressé l'acte;

2°) Les contrat de mariage d'un ressortissant du pays du Consul qui aura dressé l'acte, à la condition que ce contrat ne vise pas des immeubles situés dans le pays où ce contrat a été dressé;

3°) Le contrat de mariage d'un ressortissant du pays du Consul qui dresse l'acte et d'une femme étrangère autre qu'une Estonienne ou une Belge, sous la réserve indiquée au numéro 2.

4°) Tous actes et contrats notariés concernant des citoyens du pays du Consul instrumentant et des citoyens ou autres habitants du pays où réside le Consul et même tous actes et contrats notariés concernant exclusivement ces derniers, pourvu que, dans tous ces cas, ces actes ou contrats se rapportent à des biens situés ou à des affaires à traiter sur le territoire de l'État qui a nommé le Consul.

Les expéditions, les copies ou extraits des actes dressés en vertu des alinéas précédents,

eeltähendatud agentide poolt on tarviliselt tõestatud ning konsulaadi või konsulaaragentuuri ametliku pitseriga varustatud, on maksvad, ja nendel on tõendav jõud nii kohtus kui väljaspool kohut, nii Eestis kui Belgias, samal määral, kui oleksid nad kummagi riigi notari või muu avaliku ametniku valmistatud, tingimusel, et need aktid oleksid kokku seatud selle riigi seadustes nõutud vormi järele, kellele kuuluvad konsulid, konsulaaragendid, kantseleijuhatajad või sekretärid, ning et nad oleksid tempelmaksustatud ja registreeritud ning kokku seatud kõigi muude vorminõuete kohaselt, mis maksvad riigis, kus akt täitmisele tuleb.

Juhusel, kui tõuseb kahtlus ametliku akti väljendise kohta, mis kummagi Lepinguosalise mõnesuguse konsulaadi kantseleis valmistatud, ei või keelata võrdlust originaaliga asjasthuvitatud isikule, kes sellekohase palvega esineb ja kes võib võrdlemise juures viibida, kui ta seda kohaseks peab. On kokku lepitud, et sarnast võrdlust peab toimetatama ilma dokumentide ümberpaigutamiseta.

Konsulid või konsulaaragendid võivad tõlkida või kinnitada igasuguseid dokumente, mis nende riigi asutuste või ametnikkude poolt välja antud, ning neil tõlgetel on konsuli asukoha riigis samasugune maksvus, kui oleksid nad tehtud selle riigi vannutatud tõlkide poolt.

dûment légalisés par les dits agents, et scellés du sceau officiel des consulats ou agences consulaires, feront foi, et ils auront la même force probante, tant en justice que hors justice, soit en Estonie, soit en Belgique, que s'ils avaient été passés devant un notaire ou un autre officier public de l'un ou de l'autre pays, pourvu que ces actes aient été rédigés dans les formes requises par les lois de l'État auquel appartiennent les Consuls, Agents Consulaires, chanceliers ou secrétaires et qu'ils aient ensuite été soumis au timbre et à l'enregistrement, ainsi qu'à toutes les autres formalités qui régissent la matière dans le pays où l'acte doit recevoir son exécution.

Dans le cas où un doute s'élèverait sur l'authenticité de l'expédition d'un acte public dressé à la chancellerie d'un des consulats respectifs on ne pourra en refuser la confrontation avec l'original à l'intéressé qui en fera la demande et qui pourra assister à cette collation s'il le juge convenable. Il est bien entendu que ce collationnement devra être effectué sans déplacement de pièces.

Les Consuls ou Agents Consulaires respectifs pourront traduire ou légaliser toute espèce de documents émanant des autorités ou fonctionnaires de leur pays, et ces traductions auront, dans le pays de leur résidence, la même force et la même valeur que si elles eussent été faites par les interprètes jurés du pays.

Artikkel X.

Eesti kodaniku surma puhul Belgias või belgia kodaniku surma puhul Eestis, vaatamata kas kodanik vastavas riigis elas või seal lihtsalt läbisõidul viibis, peavad selle riigi asjaomased ametivõimud, kus surm aset leidis, tarvitusele võtma kadunu vallasvara kohta samad kaitseabinõud, mida kohaliku seadusandluse põhjal tuleb tarvitusele võtta oma riigi kodanikkude päranduste kohta, kuid arvesse võttes eeskirju, mis alljärgnevates artiklites ette nähtud.

Article X.

En cas de décès d'un Estonien en Belgique ou d'un Belge en Estonie, soit qu'il fut établi dans le Pays, soit qu'il y fut simplement de passage, les autorités compétentes du lieu du décès sont tenues de prendre à l'égard des biens mobiliers du défunt, les mêmes mesures conservatoires que celles qui, d'après la législation du pays, doivent être prises à l'égard des successions des nationaux, sous réserve des dispositions stipulées par les articles suivants.

Artikkel XI.

Kui surmajuhtumine aset leidis kohal, kus kadunu kodakondsusriigi konsuli asukoht, või selle koha läheduses, peavad kohalikud ametivõimud sellest kohe teatama konsulaarametivõimule selleks, et võimalik oleks ühiselt asuda kadunu kõikide varanduste, sisseseadete ja paberite kinnipitseerimisele.

Samuti peab konsulaarametivõim sama teate andma kohalikkudele ametivõimudele, kui ta surmajuhtumisest esimesena teada saanud.

Article XI.

Si le décès a eu lieu dans une localité où réside un Consul de la nation du défunt, ou bien à proximité de cette localité, les autorités locales devront en donner immédiatement avis à l'autorité consulaire pour qu'il puisse être procédé en commun à l'apposition des scellés respectifs sur tous les effets, meubles et papiers du défunt.

L'autorité consulaire devra donner le même avis aux autorités locales, lorsqu'elle aura été informée du décès de la première.

Kui kinnipitseerimise toiming näib tarvilik ja kui seda ei olnud võimalik ühiselt ette võtta ükskõik mis põhjustel, on kohalikud ametivõimud õigustatud eelkäivat kinnipitseerimist toimetama ilma konsuli otsavõtmiseta ja vice-versa, tingimusel informeerida sellest ametivõimu, kes kinnipitseerimisest osa ei võtnud ja kellele jääb õigus oma pitseri asetada juba pealepandud pitseri kõrvale.

Konsul on õigustatud sarnasele toimetusele asuma kas isiklikult või tema poolt valitud esitaja kaudu. Viimasel juhtumisel peab esitaja varustatud olema konsuli poolt väljaantud dokumendiga, mis kannab konsulaadi pitserit ja mis selle esitaja ametlikku iseloomu tõendab.

Pitserite äravõtmist ei saa toimetada ilma kohaliku ametivõimu ja konsuli või tema esindaja juuresolekuta.

Samal viisil toimetatakse inventuuri kokkuseadmisel kõikide kadunu vallas- ja kinnisvarade, asjade ning väärtuste kohta.

Siiski, kui kohaliku ametivõimu poolt konsulaarametivõimule või vice-versa konsulaarametivõimu poolt kohalikule ametivõimule, kutse on saadetud ühesuguste või kahesuguste pitserite äravõtmise ja inventuuri kokkuseadmise juures viibimiseks ja kutsesaaja konsul või ametivõim ei ilmu kohale 48 tunni jooksul kutse kättesaamise ajast arvates, võib teine ametivõim üksinda nende toimingute teostamisele asuda.

Artikkel XII.

Asjaomased ametivõimud avaldavad nende riigi seadusandluse poolt ettekirjutatud teadaanded päranduse avanemise ja pärijate või võlauskujate kokkukutsumise kohta, ilma et see oleks takistuseks teadaannete avaldamisele ka konsulaarametivõimu poolt.

Artikkel XIII.

Niipea kui kooskõlas art. XI. eeskirjadega inventuur kokku on seatud, annab asjaomane ametivõim konsulile, tema kirjaliku palve peale ja inventuuri kohaselt, üle kõik vallasvara, millest pärandus koosneb, dokumendid, väärtpaberid, võladokumendid, paberid. Kui kadunu on järele jätnud testamendi, siis allub viimane kohaliku seaduse poolt ettekirjutatud vorminõuetele; tarvilisel kujul õigekstunnustatud ärakiri sellest antakse, pärandustombu kulul, eelnimetatud konsulaarametivõimule välja.

Konsulaarametivõim võib avaliku enampakkumise teel äramüüa lasta kõiki päranduse vallasvara asju, mis võiksid rikki minna, kui ka neid asju, missuguste alalhoidmine natuu-

Si l'apposition immédiate des scellés paraissait nécessaire et que cette opération ne pût, pour un motif quelconque, avoir lieu en commun, l'autorité locale aura la faculté de mettre les scellés préalablement, sans le concours de l'autorité consulaire, et vice-versa, sauf à informer l'autorité qui ne sera pas intervenue et qui sera libre de croiser ensuite son sceau avec celui déjà apposé.

Le consul aura la faculté de procéder à cette opération, soit en personne, soit par un délégué, dont il aura fait choix. Dans ce dernier cas, le délégué devra être muni d'un document émanant de l'autorité consulaire, revêtu du sceau du consulat et constatant son caractère officiel.

Les scellés apposés ne pourront être levés sans le concours de l'autorité locale et de l'autorité consulaire ou de son délégué.

Il sera procédé de la même manière à la formation de l'inventaire de tous les biens mobiliers ou immobiliers, effets et valeurs du défunt.

Toutefois, si après un avertissement adressé par l'autorité locale à l'autorité consulaire, ou vice-versa, par l'autorité consulaire à l'autorité locale, pour l'inviter à assister à la levée des scellés simples ou doubles et à la formation de l'inventaire, l'autorité à qui l'invitation a été adressée ne s'était pas présentée dans un délai de 48 heures à compter de la réception de l'avis, l'autre autorité pourrait procéder seule aux dites opérations.

Article XII.

Les autorités compétentes feront les publications prescrites par la législation de leur pays relativement à l'ouverture de la succession et à la convocation des héritiers ou créanciers, sans préjudice des publications qui pourront également être faites par l'autorité consulaire.

Article XIII.

Lorsque l'inventaire aura été dressé conformément aux dispositions de l'article XI, l'autorité compétente délivrera à l'autorité consulaire, sur sa demande écrite et d'après cet inventaire, tous les biens meubles dont se compose la succession, les titres, valeurs, créances, papiers. Si le défunt a laissé un testament, celui-ci sera soumis aux formalités prescrites par la loi locale; une copie certifiée conforme en sera délivrée, aux frais de la succession, à l'autorité consulaire précitée.

L'autorité Consulaire pourra faire vendre aux enchères publiques tous les objets mobiliers de la succession susceptibles de se détériorer et tous ceux dont la conservation en nature

ras võiks tekitada pärandusele suuri kulusid. Konsulaarametivõim on kohustatud siiski pöörduma kohaliku ametivõimu poole selleks, et müük sünniks kohalikkudes seadustes ettenähtud korras.

Artikkel XIV.

Konsulaarvõim peab, alludes kohalikule seadusandlusele, kõik inventuuri sissevõetud asjad ja väärtused, võlgnikkudelt saadud summad, sissetulekud, niisama vallasvara müügist saadud summa, kui sarnane müük aset leidnud, hoiuvarandusena alalhoidma üheksa kuud, arvates viimase teadaande päevast, mis kohaliku ametivõimu poolt avaldatud päranduse avanemise kohta, või kaksteistkümmend kuud, arvates surma päevast juhtumisel, kui kohalikkude ametivõimude poolt teadaandeid ei avaldatud.

Kuid igatahes on konsulaarametivõimud õigustatud pärandustombust otsekohe maha võtta kadunu viimase haiguse ja matuse kulud, tema teenijate palkasid, üüriraha, kohtu- ja konsulaadi ning teisi sarnase iseloomuga kulusid, niisama tarbekorral kadunu perekonna ülevalpidamise kulusid.

Artikkel XV.

Konsul on õigustatud, ilma et see puudutaks eelmiste artiklite eeskirju, nii hästi päranduse vallas- kui ka kinnisvara suhtes, kõiki hoiukorra abinõusid tarvitusele võtma, mida tema pärijate huvides tarvilisteks loeb. Tema on õigustatud selle üle valitsema kas isiklikult või tema poolt valitud ja tema nimel tegutsevate esindajate kaudu, ja tal on õigus nõuda, et temale välja antaks kõik kadunu päralt olevad väärtused, mis võiksid hoiul olla kas avalikkudes hoiukohtades või eraisikute juures.

See eeskiri ei või siiski teda vabastada vorminõuete täitmisest, mida kohalikud seadused maksude asjus ette kirjutavad.

Artikkel XVI.

Kui art. XIV-das nimetatud tähtaja kestel peaksid tekkima mingisugused vaielused nõudmiste kohta, mis päranduse asukoha riigi või mõnesuguse kolmanda riigi kodanikkude poolt päranduse vallasvara vastu tõstetud, siis allub otsustamine nende nõudmiste üle, niivõrd kui need ei põhjene pärimisõigusel või legaadil, ainuüksi asukoha riigi kohtuvõimudele.

Kui päranduse väärtused ei võimalda kõikide võlgade täielist tasumist, siis tulevad kõik dokumendid, asjad või väärtused, mis pärandusse kuuluvad, võlauskujate palvel kohalikule

entraînerait des frais onéreux pour la succession. Elle sera tenue, toutefois, de s'adresser à l'autorité locale, afin que la vente soit faite dans les formes prescrites par les lois du pays.

Article XIV.

L'autorité consulaire devra conserver à titre de dépôt, demeurant soumis à la législation du pays, les effets et valeurs inventoriés; le montant des créances que l'on réalisera et des revenus que l'on touchera, ainsi que le produit de la vente des meubles, si elle a eu lieu, jusqu'à l'expiration du terme de 9 mois à compter du jour de la dernière des publications, faites par l'autorité locale, relativement à l'ouverture de la succession, ou du terme de 12 mois à compter du jour du décès, s'il n'a pas été fait de publication par l'autorité locale.

Toutefois l'autorité consulaire aura la faculté de prélever immédiatement sur le produit de la succession les frais de dernière maladie et d'enterrement du défunt, les gages des domestiques, loyers, frais de justice et de consulat et autres de même nature ainsi que les dépenses d'entretien de la famille du défunt, s'il y a lieu.

Article XV.

Sous la réserve des dispositions de l'article précédent, le Consul aura le droit de prendre à l'égard de la succession mobilière ou immobilière du défunt toutes les mesures conservatoires qu'il jugera utiles dans l'intérêt des héritiers. Il pourra l'administrer, soit personnellement, soit par les délégués choisis par lui et agissant en son nom et il aura le droit de se faire remettre toutes les valeurs appartenant au défunt qui pourraient se trouver déposées, soit dans les caisses publiques, soit chez des particuliers.

Cette disposition ne pourra cependant dispenser des formalités prescrites par la loi locale en matière fiscale.

Article XVI.

Si, pendant le délai mentionné à l'article XIV, il s'élève quelque contestation à l'égard des réclamations qui pourraient se produire contre la partie mobilière de la succession de la part de sujets du pays ou de sujets d'une tierce puissance, la décision concernant ces réclamations, en tant qu'elles ne reposent pas sur le titre d'hérédité ou de legs, appartiendra exclusivement aux tribunaux du pays.

En cas d'insuffisance des valeurs de la succession pour satisfaire au paiement intégral des créances, tous les documents, effets ou valeurs appartenant à cette succession devront,

asjaomasele ametivõimule üleanda, kuna konsulaarvõimule õigus jääb oma kaaskodanikkude huvisid esindada.

Artikkel XVII.

Kui art. XIV-das määratud tähtaja kestel ei ole ühtki nõudmist tõstetud, siis, peale kõikide päranduse peale langevate kulude ja arvete tasumist kooskõlas asukoha riigis maksvate tariifidega, asub konsulaarametivõim lõpulikult nimetatud päranduse vallasvara valdamisele, mida ta likvideerib ja õigustatudele üle annab, olles kohustatud sellest ainult oma valitsusele aru andma.

Artikkel XVIII.

Kõigis küsimustes, mis puutuvad ühe Lepinguosalise kodanikkude poolt teise Lepinguosalise territooriumile jäetud päranduse avanemisesse, valitsemisesse ja likvideerimisesse, on huvitatud konsulid seaduslikult õigustatud pärijaid esindama ja ex officio selleks täisõiguslikkudeks volinikkudeks tunnustatud olema, ilma et nad kohustatud oleksid oma ülesannet tõestama mingisuguse erilise volitusega. Konsulaarametivõimud võivad esineda kohalikkude asjaomaste ametivõimude juures kas isiklikult või oma esindaja vahetalitusel, kes selleks kohalikkude seaduste kohaselt volitatud, nad võivad kõigil juhtumistel, kus asi päranduse kohta käib, pärijate huvisid kaitsta ja vahele astuda nõudmiste asjus, mis päranduse vastu tõstetud. Nad on siiski kohustatud juhtumistel, kui testamendi täidesaatjad või pärijaid esindavad volinikud on olemas, nendele kõik päranduse vastu tõstetud nõudmised teatavaks tegema selleks, et testamendi täidesaatjad või pärijad võiksid esineda oma vastuväidetega nõudmiste kohta.

On iseenesest mõistetav, et konsuleid ei või mitte nende kaaskodanikkude volinikkudena isiklikult jälgida päranduse kohta käivas asjas.

Artikkel XIX.

Kinnisvara pärimine allub selle riigi seadustele, kus kinnisvara asub, ja kinnisvara kohta käiva nõudmise või vaieluse lahendamine kuulub ainuüksi selle riigi kohtuasutustele.

Nõudmised päranduste vallasvara jaotamise kohta kui ka nõudmised pärimisõiguste kohta vallasvara suhtes, mis ühte lepinguosalisse riiki jäänud teise riigi kodanikult, otsustatakse selle riigi kohtute ja asjaomaste ametivõimude poolt, ja kooskõlas selle riigi sea-

sur la demande des créanciers, être remis à l'autorité locale compétente, l'autorité consulaire restant chargée de représenter les intérêts de ses nationaux.

Article XVII.

A l'expiration du terme fixé par l'article XIV, s'il n'existe aucune réclamation, l'autorité consulaire, après avoir acquitté, d'après les tarifs en vigueur dans le pays, tous les frais et comptes à la charge de la succession, entrera définitivement en possession de la partie mobilière de la dite succession, qu'elle liquidera et transmettra aux ayants-droit sans avoir d'autre compte à rendre qu'à son propre Gouvernement.

Article XVIII.

Dans toutes les questions relatives à l'ouverture, à l'administration et à la liquidation de la succession de ressortissants d'un des deux pays dans l'autre, les consuls intéressés doivent être par la loi autorisés à représenter les héritiers et reconnus d'office comme munis de pleins pouvoirs à cet effet, sans qu'ils soient obligés de prouver leur mission par un mandat particulier. Les autorités consulaires peuvent agir auprès des autorités compétentes du pays, soit en personne, soit par l'intermédiaire d'un représentant autorisé par les lois du pays, sauvegarder dans toutes les circonstances où la succession est en jeu, les intérêts des héritiers et intervenir au sujet des réclamations soulevées contre cette succession. Elles sont cependant obligées, s'il existe des exécuteurs testamentaires ou des mandataires représentant les héritiers, de leur faire connaître toutes les réclamations soulevées contre la succession pour que les exécuteurs testamentaires ou les héritiers puissent faire valoir leurs objections à ces réclamations.

Il va de soi que les consuls, en tant que mandataires de leurs compatriotes, ne peuvent pas être personnellement poursuivis en justice pour une affaire relative à la succession.

Article XIX.

La succession aux biens immobiliers sera régie par les lois du pays, dans lequel les immeubles seront situés, et la connaissance de toute demande ou contestation concernant les successions immobilières, appartiendra exclusivement aux tribunaux de ce pays.

Les réclamations relatives au partage des successions mobilières, ainsi qu'aux droits successoraux sur les effets mobiliers, laissés dans l'un des deux pays par les sujets de l'autre pays, seront jugées par les tribunaux ou autorités compétentes de l'État auquel apparte-

dustega, kelle kodanik kadunu oli, välja arvatud juhtumised, mil päranduse asukoha riigi mõni kodanik oma õigusi selle päranduse kohta maksma tahab panna.

Viimasel juhtumisel ja kui nõudmine on esitatud enne art. XIV-das ettenähtud tähtaja möödumist, antakse niisuguse nõudmise lahendamine päranduse asukoha riigi kohtutele või asjaomastele ametivõimudele üle, kes kooskõlas selle riigi seadusandlusega otsustavad, kas nõudja nõudmised on põhjendatud, ja tarbekorral nõudjale antava päranduse osa ära määravad.

Kui nõudja selle osaga on rahuldatud, antakse päranduse ülejääv osa konsulaarametivõimule üle, kes sellega teiste pärijate suhtes talitab kooskõlas art. XVII. eeskirjadega.

Artikkel XX.

Kui belglane Eestis või eestlane Belgias sureb kohal, kus tema riigi konsulaarametivõimu ei ole, asub kohalik ametivõim kooskõlas oma riigi seadustega päranduse kinnipitseerimisele ja päranduse inventuuri kokkuseadmisele. Nende aktide autentilised ärakirjad ühes surmatunnistuse ja kadunu passiga saadetakse nii pea kui võimalik päranduse avanemise kohale kõige lähemal asuvale konsulaarametivõimule, või antakse üle Välisministeeriumi vahetalitusel kadunu riigi diplomaatilisele esindajale.

Kohalik ametivõim tarvitab kadunult järeljäänud varanduse suhtes kõiki abinõusid, mis asukoha riigi seadusandlusega ettekirjutatud, ja pärandus antakse üle niipea kui võimalik, pärast art. XIV. määratud tähtaja möödumist, eelnimetatud diplomaatilistele või konsulaaresindajatele.

Siiski on mõeldud, et niipea kui selle riigi saatkond või kõige lähem konsulaarametnik, kelle kodakondsusesse kadunu kuulus, oma esindaja kohale saadab, peab kohalik ametivõim, kes vahepeal on vahele astunud, talitama eelmiste artiklite eeskirjade kohaselt.

Artikkel XXI.

Käesolev konventsioon käib ka nende kummagi lepinguosalise riigi kodanikkude päranduse kohta, kes, olles surnud väljaspool teise lepinguosalise riigi territooriumi, on sinna jätnud vallas- või kinnisvarasid.

Artikkel XXII.

Kummagi riigi merimeestele või reisijatele kuuluvad palgad ja asjad, kes on teise lepingu-

nait le défunt et conformément aux lois de cet État, à moins qu'un sujet du pays où la succession est ouverte n'ait des droits à faire valoir à la dite succession.

Dans ce dernier cas et si la réclamation est présentée avant l'expiration du délai fixé par l'article XIV, l'examen de cette réclamation sera déféré aux tribunaux ou aux autorités compétentes du pays où la succession est ouverte, qui statueront, conformément à la législation de ce pays, sur la validité des prétentions du réclamant, et, s'il y a lieu, sur la quote part qui doit lui être attribuée.

Lorsqu'il aura été désintéressé de cette quote part le reliquat de la succession sera remis à l'autorité consulaire, qui en disposera à l'égard des autres héritiers conformément aux stipulations de l'article XVII.

Article XX.

Lorsqu'un Belge en Estonie ou un Estonien en Belgique sera décédé sur un point, où il ne se trouve pas d'autorité consulaire de sa nation, l'autorité locale compétente procédera, conformément à la législation du pays, à l'apposition des scellés et à l'inventaire de la succession. Des copies authentiques de ces actes seront transmises dans le plus bref délai, avec l'acte de décès et le passeport national du défunt, à l'autorité consulaire la plus voisine du lieu où se sera ouverte la succession, ou par l'intermédiaire du Ministère des Affaires Etrangères au représentant diplomatique de la nation du défunt.

L'autorité locale compétente prendra à l'égard des biens laissés par le défunt toutes les mesures prescrites par la législation du pays, et le produit de la succession sera transmis dans le plus bref délai possible, après l'expiration du délai fixé par l'Article XIV, aux dits agents diplomatiques ou consulaires.

Il est bien entendu, que dès l'instant que la légation de la nation du défunt, ou l'autorité consulaire la plus voisine, aura envoyé un délégué sur les lieux, l'autorité locale, qui serait intervenue devra se conformer aux prescriptions contenues dans les articles précédents.

Article XXI.

Les dispositions de la présente convention s'appliqueront à la succession d'un sujet de l'un des deux États, qui étant décédé hors du territoire de l'autre État, y aurait laissé des biens mobiliers ou immobiliers.

Article XXII.

Les gages et effets ayant appartenu aux matelots ou passagers de l'un des deux pays,

osalise riigi territooriumil surnud, kas laeval või maal, antakse nende riigi diplomaatilisele või konsulaaresindajale üle.

Artikkel XXIII.

Konsulitel ja konsulaaragentidel on õigus teostada alaealiste laste, nõdrameelsete ja muude täisõigusteta isikute kaitset, kui need on nimetatud konsulaarametnikkude riigi kodanikud; sel otstarbel on neil konsulaarametnikkudel õigus tarvitusele võtta, kohaliku seadusandluse piirides, kõiki tarvilisi abinõusid, mida nemad kasulikuks peavad.

Artikkel XXIV.

Lepinguosaliste konsulitel ja konsulaaragentidel on õigus igasugu abi ja toetust anda oma riigi kauba- ja sõjalaevadele, mis nende konsulaarringkonna sadamates viibivad.

Sel otstarbel võivad nad minna isiklikult või saata oma esindajad oma riigi kauba- ja sõjalaevadele, pärast seda, kui need laevad vaba läbikäimise loa on saanud.

Mis kaubalaevadesse puutub, siis võivad nad üle kuuluta kapteneid ja ekipaashi, läbi vaadata laevapaberid, teateid vastu võtta — vastavalt käesoleva konventsiooni artikkel IX-da eeskirjadele — nende reisi, sihtkoha ja sõidul ettetulnud juhtumuste kohta, kokku seada kaubadeklaratsioone (manifeste) ja hõlbustada oma riigi kaubalaevadele klaarimist, samuti kaasa minna laevajuhiga ja ekipaashi liikmetega asupaiga riigi kohtute ette ja administratiivasutustesse, et neile tõlgiks ja vahemeheks olla nende asjade ajamisel või palvete esitamisel.

Kohtu ega administratiivametnikud, samuti ka tolliametnikud ja -agendid ei tohi — sadamates, kus asub ühe Lepinguosalise konsul või konsulaaragent, — toime panna kaubalaevadel ei läbiotsimisi ega järelvaatusi, peale harilikkude tolli-, passi ja tervishoidlikkude järelvaatuste, või sarnaste, mis ette võetakse merisõidu maksude sissenõudmiseks, ei arreteerimist, vangistust ega muud ametitalitust, mis sunniabinõusid vajaliseks teevad, ilma et nad sellest enne niisugust toimingut või, tungivuse korral, toimingu teostamise silmapilgul ei oleks teatanud selle riigi konsulile või konsulaaragendile, millele kuulub laev, et nimetatud konsul või konsulaaragent saaks järelvaatuse juures viibida. Samuti peavad nad õigel ajal konsulile või konsulaaragendile tarvilised teadaanded saatma, et ta võiks viibida

morts dans l'autre pays, soit à bord d'un navire, soit sur terre, seront remis entre les mains des agents diplomatiques ou consulaires de leur nation.

Article XXIII.

Les consuls et les agents consulaires seront admis à exercer la protection des enfants mineurs, des faibles d'esprit et d'autres incapables, ressortissants de l'État qui les a nommés; à cet effet, les fonctionnaires consulaires susnommés auront le droit de prendre, dans les limites de la législation locale, toutes les mesures nécessaires, qu'ils jugeront utiles.

Article XXIV.

Les Consuls et Agents Consulaires des Parties Contractantes auront le droit de porter tout secours et toute assistance aux navires de commerce et aux navires de guerre de leur nation séjournant dans les ports de leur circonscription consulaire.

Dans ce but, il pourront aller personnellement ou envoyer des délégués à bord des navires de commerce et des navires de guerre de leur nation, après que ces navires auront été admis en libre pratique.

En ce qui concerne les navires de commerce, ils pourront interroger les capitaines et l'équipage, examiner les papiers du bord, recevoir — conformément aux stipulations de l'article IX de la présente convention — les déclarations sur leur voyage, leur destination et les incidents de la traversée, dresser les manifestes et faciliter l'expédition de leurs navires de commerce, enfin accompagner les capitaines et les gens de l'équipage devant les tribunaux et dans les bureaux de l'administration du pays, pour leur servir d'interprètes et d'agents dans les affaires qu'ils auront à suivre ou les demandes qu'ils ont à former.

Les fonctionnaires de l'ordre judiciaire et administratif, ainsi que les officiers et agents de la douane du pays ne pourront — dans les ports où réside un consul ou agent consulaire de l'une des Parties Contractantes — opérer à bord des navires de commerce ni recherches, ni visites, autres que les visites ordinaires de douane, de passeport et de santé ou celles qui ont pour but la perception des droits de navigation, ni arrestation, emprisonnement ou autre fonction officielle nécessitant des moyens de contrainte, sans prévenir auparavant ou, en cas d'urgence, au moment même de la perquisition, le consul ou agent consulaire de la nation à laquelle le bâtiment appartient, afin qu'il puisse assister à la visite. Ils devront également donner en temps opportun au Consul ou à l'Agent consulaire les avis néces-

seletuste andmise juures, mida laevajuhtidel ja ekipaashi liikmetel tuleks anda asupaiga riigi kohtute või valitsusvõimude ees.

Eelnimetatud juhtumistel konsulitele või konsulaaragentidele saadetaval kutsel tähendatakse ära täpne tunniaeg, ja kui konsulid või konsulaaragendid niisuguse kutse peale isiklikult kohale ei ilmu või oma esindajat ei saada, siis alustatakse toimingut ilma nende juuresolekuta. Kohalikud asjaomased ametivõimud on siiski kohustatud viibimata teatama konsulile või konsulaaragendile igast järelvaatusest või muudest ametitalitustest, millest on kõne eelmises lõikes, ja mis toime pandud ilma nende juuresolekuta, ning ühtlasi ära tähendama tungivuse õiged põhjused; samal kombel peavad nemad talitama, kui sadamas konsuli või konsulaaragenti ei asu.

Siiski on mõeldud, et käesoleva artikli eeskirjad ei käi abinõude kohta, mis kohalikkude ametivõimude poolt käsile võetakse kooskõlas tolli- ja tervishoiu määrustega, missuguseid ka edaspidi käsitatakse ilma konsulaarametivõimude kaasabita.

Artikkel XXV.

Kõiges, mis puutub sadama korrasse, kaubalaevade laadimisse ja lossimisse ning kaupade, kraami ja reisijate asjade julgeolekusse, tuleb kinni pidada kohaliku riigi seadustest, korraldustest ja määrustest, sel selgel tingimusel, et iga eesõigus ja iga soodustus, mis peaks antama ühes teatud sadamas ühe Lepinguosalise poolt enamsoodustatud riigi kaubalaevadele, antakse selles sadamas samuti teise Lepinguosalise laevadele.

Konsulite ja konsulaaragentide erandita ülesandeks on sisemise korra jalalhoid nende riigi kaubalaevadel, selle riigi seadusandluses ettenähtud piirides, kelle poolt nad on nimetatud; nemad lahendavad ise, vastavalt oma riigi seadustele, iga laadi tüliküsimused, mis võivad tekkida nende laevade laevajuhtide, juhtkonna ja madruste vahel, ning eriti niisugused, mis puutuvad palgasse ja vastastikku sõlmitud lepingute täitmisesse.

Kohalikkudel ametivõimudel on õigus vahele segada ainult siis, kui laeval tekkinud korratused on sarnast laadi, et nad võivad rikkuda avalikku rahu maal või sadamas, või kui neisse on segatud isik, kes ei kuulu laeva ekipaashi. Isegi niisugusel juhtumisel tuleb kohalikkudel võimudel sellest võimalikult ette teatada asjaomasele konsulile või konsulaaragendile.

saires pour qu'il puisse assister aux déclarations que les capitaines et les équipages auraient à faire devant les tribunaux ou l'administration du pays.

L'invitation qui sera adressée dans les cas précités aux Consuls ou Agents Consulaires indiquera une heure précise, et si les consuls ou les agents consulaires négligeaient de s'y rendre en personne ou de se faire représenter par un délégué, il sera procédé en leur absence. Les autorités locales compétentes seront toutefois tenues d'informer sans délai le Consul ou l'Agent Consulaire de toute visite ou autres fonctions officielles dont il est question dans l'alinéa précédent, opérées en leur absence et d'indiquer en même temps les justes raisons d'urgence; elles feront de même lorsque le Consul ou Agent Consulaire ne réside pas dans le port.

Il est bien entendu que le présent article ne s'applique pas aux mesures prises par les autorités locales conformément aux règlements de la douane et de la santé, lesquels, continueront d'être appliqués en dehors du concours des autorités consulaires.

Article XXV.

En tout ce qui concerne la police des ports, le chargement et le déchargement des navires de commerce et la sûreté des marchandises, biens et effets, on observera les lois, ordonnances et règlements du pays, sous la condition expresse que tout privilège et toute faveur qui seraient accordés dans un port déterminé par l'une des Parties Contractantes aux navires marchands de la nation la plus favorisée, seront également accordés dans ce port aux navires de l'autre Partie.

Les Consuls et les Agents Consulaires, dans les limites prévues par la législation de l'État qui les a nommés, seront chargés exclusivement du maintien de l'ordre intérieur à bord des navires marchands de leur nation; ils règleront eux-mêmes, conformément aux lois de l'État qui les a nommés, les contestations de toute nature qui surviendraient entre les capitaines, les officiers et les matelots de ces navires et spécialement celles relatives à la solde et à l'accomplissement des engagements réciproquement contractés.

Les autorités locales ne pourront intervenir que lorsque les désordres survenus à bord des navires seraient de nature à troubler la tranquillité publique à terre ou dans le port ou quand une personne ne faisant pas partie de l'équipage s'y trouverait mêlée. Même dans ce cas, les autorités locales en donneront avis, si faire se pourra préalablement, au consul ou agent consulaire compétent.

Kõigil muudel juhtumistel piirduvad eelnimetatud ametivõimud abiandmisega konsulitele ja konsulaaragentidele, kui viimased neilt seda paluvad, et hõlbustada neile nende ametikohuste täitmist, ja nimelt, et arreteerida ja kauba- või sõjalaevale tagasi saata iga isikut, kes ekipaashi nimekirjas seisab, või — kui see isik ei ole kohaliku riigi kodanik — teda vangikotta viia, kui nimetatud konsulid või konsulaaragendid seda mingisugusel põhjusel tarvilikuks peavad; kui vahiallhoidmine peab edasi kestma, siis teatavad sellest nimetatud konsulid ja konsulaaragendid niipea kui võimalik ametliku teadaandega kohaliku riigi asjaomastele kohtuvõimudele.

Dans tous les autres cas, les autorités précitées se borneront à prêter leur appui aux Consuls et aux Agents consulaires, si elles en sont requises par eux, pour leur faciliter l'accomplissement de leurs fonctions et notamment pour faire arrêter et renvoyer à bord du navire marchand et du navire de guerre toute personne inscrite sur le rôle d'équipage, ou, s'il ne s'agit pas d'un ressortissant du pays, de la conduire en prison, chaque fois que pour un motif quelconque les dits Consuls et Agents Consulaires le jugeront nécessaire; si l'arrestation devait être maintenue lesdits Consuls et Agents Consulaires en donneront avis dans le plus bref délai possible, par une communication officielle, aux autorités judiciaires compétentes du pays.

Artikkel XXVI.

Konsulid ja konsulaaragendid, võivad vangistada lasta, kui ka tagasi saata, kas laevale või oma kodumaale laeva juhtkonna liikmeid, madruseid ja kõiki muid isikuid, kes kuuluvad ükskõik kellena või mis ametis oma riigi kaubalaevade ekipaashidesse ja kes on deserteerinud teise Lepinguosalise territooriumile.

Sel otstarbel tuleb neil pöörduda kirjalikult kohalikkude asjaomaste ametivõimude poole, ja, näidates ette laeva registrid või munsterrolli või nende dokumentide puudumisel autentilise väljavõtte neist, tõestada, et väljanõuetavad isikud tõeliselt ekipaashi kuulusid. Kohtades, kus ei ole konsuli ega konsulaaragenti, võib laevajuht või tema asetäitja väljaandmise palvega pöörduda kohalikkude ametivõimude poole, kinni pidades sellejuures käesolevas lõikes ettekirjutatud vorminõuetest.

Sel viisil põhjendatud palve peale ei tohita keelduda jooksikuid välja andmast, välja arvatud juhtumised, mil tõeks tehakse, et väljanõuetav isik on kohaliku riigi kodanik, või kui ta jooksul olles on korda saatnud maal mõne kuriteo või üleaste; sel viimasel juhtumisel võivad kohalikud ametivõimud väljaandmise edasi lükata, kuni kohus oma otsuse on teinud ja see täieliselt on täide saadetud. Nimetatud konsulaarametnikkudele antakse peale selle iga võimalikku abi ja toetust nende jooksikute ülesotsimiseks ja kinnivõtmiseks, kes siis kohaliku riigi vangimajasse paigutatakse ja seal kinni peetakse konsulaadi või konsulaaragentuuri kirjalikul palvel ja kulul selle silmapilguni, mil nad tagasi saadetakse mõnele oma riigi laevale või kuni esineb juhus neid tagasi saata nende kodumaale. Kui aga niisugust võimalust ei esine kahe kuu jooksul, vangistamise päevast

Article XXVI.

Les Consuls et Agents consulaires pourront faire arrêter ainsi que renvoyer, soit à bord, soit dans leur patrie les officiers, matelots, et toute autre personne faisant partie, à quelque titre que ce soit, des équipages des navires de commerce de leur nation qui auraient déserté sur le territoire de l'autre Partie Contractante.

A cet effet, ils devront s'adresser par écrit aux autorités locales compétentes et justifier, en produisant les registres du bâtiment ou le rôle d'équipage, ou à défaut de ses documents, un extrait authentique, que les personnes réclamées faisaient réellement partie de l'équipage. Dans les localités où il n'y aurait ni consul, ni agent consulaire, la demande d'extradition pourra être adressée aux autorités locales, tout en observant les formalités prescrites par le présent alinéa, par le capitaine ou celui qui commande le navire.

Sur cette demande ainsi justifiée la remise des déserteurs ne pourra être refusée, excepté le cas où il aerait prouvé que la personne réclamée est un ressortissant du pays ou quand le déserteur aurait commis quelque crime ou délit à terre; dans ce dernier cas l'autorité locale pourrait surseoir à la remise jusqu'à ce que le tribunal ait rendu sa sentence et que celle-ci ait reçu pleine et entière exécution. On donnera en outre aux dits fonctionnaires consulaires tout secours et toute assistance pour la recherche et l'arrestation de ces déserteurs qui seront conduits dans les prisons du pays et y seront détenus à la demande écrite et aux frais du consulat ou de l'agence consulaire jusqu'au moment où ils seront réintégrés à bord d'un navire national ou jusqu'à ce qu'une occasion se présente de les rapatrier. Si toutefois cette occasion ne se présentait pas

arvates, siis lastakse, sellest konsulile või konsulaaragendile kolm päeva ette teatades, nimetatud jooksikud vabaks, ilma et neid sama asja pärast uuesti võidaks vangistada.

Käesoleva artikli eeskirjad, niivõrd kui nad puutuvad kohalikkude ametivõimude kaasabisse niisuguste jooksikute otsimisel, arreteerimisel ja kodumaale saatmisel, on maksvad laevade ekipaashiliigete kohta, kes on mõnesuguse kolmanda riigi kodanikud, ainult siis, kui konsul asjaomastele kohalikkudele ametivõimudele esitab dokumendi, mis tõendab, et selle riigi konsul, kelle kodakondsusesse jooksik kuulub, sellega nõus on.

dans le délai de deux mois à compter du jour de l'arrestation, moyennant un avis donné au consul ou agent consulaire trois jours à l'avance, lesdits déserteurs seront remis en liberté sans qu'ils puissent être arrêtés de nouveau pour la même cause.

Les dispositions du présent article en tant qu'elles concernent l'assistance des autorités locales en matière de recherche, arrestation ou rapatriement des déserteurs, ne s'appliqueront aux membres d'équipages de navires, ressortissants d'un État tiers, que sur présentation par le consul aux autorités compétentes locales d'un document attestant le consentement du consul de l'État dont relève le déserteur.

Artikkel XXVII.

Kui kummagi Lepinguosalise valitsuse või kodanikkude päralt olev laev hukkub, või madalikule jookseb teise Lepinguosalise rannal, peavad kohalikud ametivõimud sellest viibimata teatama konsulile või konsulaaragendile, kelle ringkonnas õnnetus on sündinud.

Kõiki toimetusi ühe Lepinguosalise sõja- või kaubalaevade päästmiseks, mis teise Lepinguosalise territoriaalvetes hukkunud või madalikule jooksnud, juhivad konsulid või konsulaaragendid.

Kohalikkude ametivõimude vaheleastumine võib sündida kummaski riigis ainult konsulaarametnikkude toetamise, korra alalhoidmise, ekipaashi mittekuuluvate päästjate huvide kindlustamise otstarbel, kui ka selleks, et kindlustada päästetud kaupade sisse- ja väljaveo kohta maksvate eeskirjade täitmist.

Konsulite ehk konsulaaragentide või nende esindajate äraolekul ja kuni nende kohalejõudmiseni peavad kohalikud ametivõimud kõik tarvilised abinõud käsitusele võtma merehädast päästetud isikute kaitseks ja asjade alalhoiuks.

Kohalikkude ametivõimude vaheleastumine neil erilistel juhtumistel ei anna põhjust mingisuguste kulude sissenõudmiseks, välja arvatud siiski need kulud, mida tekitab päästetoiming ja päästetud asjade alalhoidmine, ning niisugused, mida samasugusel juhtumisel peavad tasuma enamsoodustatud riigi sõja- või kaubalaevad.

Kahtluse korral hukkunud laeva riiklikus päritolus kuulub käesolevas artiklis mainitud päästetegevus ainuüksi kohaliku ametivõimu kompetentsi.

Article XXVII.

Lorsqu'un navire appartenant au Gouvernement ou à des ressortissants de l'une des Parties Contractantes fera naufrage ou échouera sur le littoral de l'autre Partie, les autorités locales devront en avertir sans retard le Consul ou l'Agence Consulaire dans la circonscription duquel le sinistre aura eu lieu.

Toutes les opérations relatives au sauvetage des navires de guerre ou de commerce de l'une des Parties Contractantes qui naufrageraient ou s'échoueraient dans les eaux territoriales de l'autre, seront dirigées par les Consuls ou les Agents Consulaires.

L'intervention des autorités locales n'aura lieu dans les deux pays que pour assister les fonctionnaires consulaires, maintenir l'ordre, garantir les intérêts des sauveteurs étrangers à l'équipage et assurer l'exécution des dispositions à observer pour l'entrée et la sortie des marchandises sauvées.

En absence et jusqu'à l'arrivée des Consuls ou Agents Consulaires ou de leurs délégués, les autorités locales devront prendre toutes les mesures nécessaires pour la protection des personnes et la conservation des objets qui auront été sauvés du naufrage.

L'intervention des autorités locales dans ces différents cas ne donnera lieu à la perception des frais d'aucune sorte, sauf toutefois ceux que nécessiteront les opérations de sauvetage, ainsi que la conservation des objets sauvés, et ceux auxquels seraient soumis en pareil cas les navires de guerre ou de commerce de la nation la plus favorisée.

En cas de doute sur la nationalité des navires naufragés, les opérations mentionnées dans le présent article seront de la compétence exclusive de l'autorité locale.

Päästetud kaupade ja kraami pealt ei võeta mingisuguseid tollimakse, kui nad mitte sisemiseks tarvitamiseks ei lähe.

Les marchandises et effets sauvés ne sont sujets au paiement d'aucun droit de douane, à moins qu'ils n'entrent dans la consommation intérieure.

Artikkel XXVIII.

Kõigil juhtumistel, mil ei ole olemas vastupidist kokkulepet laeva peremehe, laadungi saatja ja kinnitaja vahel, lahendatakse avariid, mis kummagi riigi sõja- või kaubalaevadele merel juhtunud, tulgu nad seejuures vastavatesse sadamatesse vabatahtlikult või sunnitult peatades, nende riigi konsulite või konsulaaragentide poolt, kui mitte selle riigi kodanikud, kus asuvad nimetatud konsulid või konsulaaragendid, või mõne kolmanda riigi kodanikud ei ole huvitatud neist avariidest; viimasel juhtumisel, ning sõbraliku kokkuleppe puudumisel kõikide huvitatud poolte vahel lahendatakse nad kohalikkude ametivõimude poolt.

Article XXVIII.

Toutes les fois qu'il n'y aura pas de stipulations contraires entre armateurs, chargeurs ou assureurs, les avaries que les navires de guerre ou de commerce des deux pays auraient à souffrir en mer, soit qu'ils entrent dans les ports respectifs volontairement ou par relâche forcée, seront réglés par les consuls ou agents consulaires de leur nation, à moins que les ressortissants du pays dans lequel résident lesdits consuls ou agents consulaires ou ceux d'une tierce puissance ne soient intéressés dans ces avaries, dans ce cas, et à défaut de compromis amiable entre toutes les parties intéressées, elles devront être réglées par les autorités locales.

Artikkel XXIX.

Kumbki Lepinguosalistest kohustub andma peale selle teisele Lepinguosalisele enamsoodustatud riigi käsitluse konsulaarvõrgu sisseseadmise ning arendamise alal, ning kõiges, mis puutub konsulaarametitalituste täitmisesse, samuti vabastuste, õiguste, eesõiguste, puutumatuse ja auavalduste kasutamise suhtes. Siiski on kokku lepitud, et kumbki Lepinguosalistest ei või, toetudes enamsoodustuse klauselile, nõuda oma konsulaarametnikkudele ja -teenijatele muid või suuremaid vabastusi, õigusi, eesõigusi, puutumatust ja auavaldusi kui need, mis tema enese poolt on lubatud teise Lepinguosalise konsulaarametnikkudele ja -teenijatele.

Article XXIX.

Chacune des Parties Contractantes s'engage à accorder en outre à l'autre partie, en matière d'établissement consulaire comme en tout ce qui concerne l'exercice des fonctions consulaires ainsi que la jouissance des exemptions, droits, privilèges, immunités et honneurs, le traitement de la nation le plus favorisée. Il est convenu toutefois qu'aucune des Parties Contractantes ne pourra invoquer le bénéfice résultant de la clause de la nation la plus favorisée et exiger en faveur de ses fonctionnaires et de ses employés consulaires des exemptions, droits, privilèges, immunités et honneurs autres ou plus étendus que ceux accordés par Elle-même aux fonctionnaires et aux employés consulaires de l'autre Partie.

Artikkel XXX.

Käesoleva lepingu eeskirjad leiavad mõttekohast tarvitamist kummagi Lepinguosalise diplomaatiliste agentide kohta, kellel ülesandeks on konsulaarametikohuseid täita, ilma et see kitsendaks siiski neile ametnikkudele rahvusvahelise õiguse põhilausete järele kui diplomaatilistele agentidele antud eesõigusi.

Article XXX.

Les dispositions de la présente convention seront également applicables aux agents diplomatiques des Parties Contractantes auxquels a été confié l'accomplissement des fonctions consulaires, sans préjudice toutefois des droits et privilèges dont ils bénéficient en vertu du droit international en leur qualité d'agents diplomatique.

Artikkel XXXI.

Käesolev konventsioon on maksev viis aastat, arvates ratifikatsioonikirjade vahetamise päevast; kui kumbki Kõrgetest Lepinguosalistest ei teata teisele kuus kuud enne selle tähtaja möödumist oma kavatsusest konventsiooni maksvust lõpetada, jääb ta jõusse veel üks aasta, arvates päevast, mil kumbki Kõrgetest Lepinguosalistest tema üles ütleb.

Article XXXI.

La présente convention sera en vigueur pendant cinq années à dater du jour de l'échange des ratifications; si aucune des Hautes Parties Contractantes ne notifie à l'autre six mois avant l'expiration de ce terme son intention d'en faire cesser les effets elle continuera à rester en vigueur pendant une année encore, à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties Contractantes l'aura dénoncée.

Käesolev konventsioon avaldatakse ning hakkab maksma kummagi riigi seadustes ettenähtud korras kohe pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist, mis sünnib Brüsselis.

Selle tõenduseks on vastavad täisvolinikud käesolevale konventsioonile alla kirjutanud ja ta oma pitseritega varustanud.

Tehtud Brüsselis, kahes eksemplaris, 8. veebruaril 1927. a.

C. R. Pusta.

E. Vandervelde.

La présente convention sera publiée et rendue exécutoire dans les formes prévues par les législations des deux pays immédiatement après l'échange des ratifications qui sera effectué à Bruxelles.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Bruxelles, en double exemplaire, le 8 février 1927.

C. R. Pusta.

E. Vandervelde.

II.

Vabariigi Valitsuse poolt 22. juunil 1927 a. vastu võetud

Riigiteenijate teenistuskirjade määrus.

(Alus: Riigiteenistuse seaduse § 43 — „R. T.“ nr. 149 — 1924 a.)

§ 1. Teenistuskirjad peetakse käesoleva paragrahvi lisas tähendatud vormi järgi asutuses, kelle poolt riigiteenija ametisse määratud või teenistusse võetud.

Riigikogu kui ka Vabariigi Valitsuse poolt ametisse nimetatavate riigiteenijate teenistuskirjad peetakse vastavates keskasutustes, kuhu need ametkohad eelarveliselt kuuluvad.

Vabariigi Valitsuse liikmete teenistuskirjad peetakse riigikantseleis.

§ 2. Riigiteenijate kohta, kes teenivad väljaspool neid asutusi, kus nende teenistuskirja peetakse, on asutused, kus tähendatud riigiteenijad tegelikult teenistuses, kohustatud teatama teenistuskirja pidavale asutusele kõigist neist sündmustest ja asjaoludest, mis maksvate seaduste ja käesoleva määruse järgi teenistuskirja kantakse.

§ 3. Teenistuskirja märgitakse:
1) nimi ja perekonnanimi;
2) sündimise aeg ja koht;
3) perekonnaseis;
4) haridus;
5) teenistuskäik;
6) puhkeajad.

§ 4. Eelmise paragrahvi pp. 1—4 tähendatud andmete tõendamiseks lisatakse teenistuskirja juurde sellekohased algdokumendid (meetrikud ja teised perekonnaseisu aktid jne.) või seaduslikus korras kinnitatud ärakirjad tähendatud dokumentidest või nende algdokumentide põhjal välja antud teised tunnistused (endised teenistuslehed, isikutunnistused jne.), kui viimased kahtlust ei ärata, et nad tõesti algdokumentide põhjal välja antud, või kinnitatud ärakirjad nendest dokumentidest.

Samuti lisatakse § 3 pp. 5 ja 6 tähendatud asjaolude tõendamiseks teenistuskirja juurde, kas vastavad algdokumendid, nagu: käsukirjad, määrused, kohtuotsused jne., või õigekstunnistatud ärakirjad.

§ 5. Teenistuskäigu alal märgitakse teenistuskirja ametisse määramine või kinnitamine või teenistusse palkamine, pühaliku tõotuse andmine, teenistuskoha palk või tasu, igasugused muudatused teenistuse ning tasu või palga suhtes, erilised riigiteenija peale pandud ülesanded, kiitused ja autasud, seaduste põhjal teenistuskirja sissekandmisele kuuluvad kohtulikud kui ka distsiplinaar korras määratud karistused ning teenistuse- või ametvahekorra lõppemine.

Kui riigiteenija on seisnud endise veneriigi riigiteenistuses, siis tehakse endiste teenistuse dokumentide põhjal selle riigiteenistuse kestvuse kohta tähendus teenistuskirja märkuste lahtris.

§ 6. Teenistuskirja peab pidama täpselt, ära tähendades iga sündmuse või teenistuskäigus ette tulnud muutuse aastat ja kuupäeva ning sissekande alust.

§ 7. Igal riigiteenijal on õigus oma teenistuskirjast järele vaadata, kas sündmused või asjaolud õieti sisse kantud.

§ 8. Teenistusvahekorra lõppemisel lõpetatakse teenistuskirja pidamine ning kirjutatakse teenistuskirja pidava asutuse juhataja ja selle asutuse kantseleid juhtiva ametniku poolt alla.

Ametnikkude reservi viidavate ametnikkude teenistuskirjad ühes § 12 tähendatud kaustaga saadetakse töö-hoolekandeministeeriumile, kus ametnikkude kohta teenistuskirju edasi peetakse riigiteenistuse seaduse § 17 kohaselt, ning ametniku lõpuliku lahkumise järele riigiteenistusest, või tähendatud paragrahvis ette

nähtud aja jooksul uuesti ametisse astumise korral, ametnikkude reservi juhataja poolt alla kirjutatakse.

Teenistuskirjad jäävad lõpetamise järele asutusse, kus nad viimasena peetud.

§ 9. Riigiteenija soovil antakse temale teenistusvahekorra lõppemisel teenistuskirjast ärakiri.

Muid attestatsioone riigiteenijatele ei anta.

§ 10. Riigiteenijate uuesti ametisse määramisel või teenistusse võtmisel, samuti ametnikkude ümberpaigutamisel või riigiteenija ühest ametkonnast teise üleminekul saadetakse teenistuskiri ühes § 12 tähendatud kaustaga asutusele, kellele tähendatud riigiteenija teenistuskirja pidamine kuulub, kusjuures endisse teenistuskirja pidanud asutusse jäetakse teenistuskirjast ärakiri, välja arvatud § 8 teises lõikes tähendatud juhtumised.

§ 11. Seniseid teenistuskirju peetakse edasi sinna juurde õmmeldes käesoleva määruse juurde lisatud vormi järele valmistatud teenistuskirja lehti ning neisse kandes sündmusi, alates käesoleva määruse jõusseastumise päevast.

Märkus. Kui riigiasutusel teenistuskirja endiseid blankette tagavaraks, siis võib neid ka edaspidi tarvitada, kandes neisse andmeid käesoleva määruse kohaselt.

§ 12. Teenistuskiri ühes tema juurde kuuluvate dokumentidega õmmeldakse ühisesse kausta.

Tähendatud kausta koondatakse ka teated riigiteenija tervislise seisukorra kohta. Selleks nõutakse igalt riigiteenistusse astuvalt isikult enne tema ametisse määramist või teenistusse võtmist vastava ametkonna usaldusarsti või mõne teise ametliku arsti tunnistuse esitamist isiku tervislise seisukorra kohta. Arstitunnistus peab sisaldama andmeid külgehakkavate haiguste ja üldise füüsilise seisukorra üle ning ühtlasi arsti lõpuarvamist, kas läbivaadatav on tervisliselt töövõimne selle teenistuse jaoks, kuhu ta soovib astuda.

Riigivanema asetäitja J. Hünerson.
Kohtuminister O. Tief.
Riigisekretär K. Terras.

Lisa § 1 juurde.

TEENISTUSKIRI.

Peetud .... 19..... kuni ..... 19.....
(asutus)
.... 19..... „ ..... 19.....
.... 19..... „ ..... 19.....
.... 19..... „ ..... 19.....

Nimi ja perekonnanimi, sündimise aeg ja koht, kodakondsus, haridus	Teenistuskäik		Puhke-ajad	Perekonnaseis, perekonnaliikmete nimed, sündimise aeg, muudatused perekonnaseisus	Märkused
	Ametisse määramine või võtmine, erilised riigiteenija peale pandud ülesanded, autasud, teenistusvahekorra lõppemine, teenistustasu ja selle muudatused, kohtulikud ja distsiplinaar karistused jne.	Sündmuse aasta, kuu ja päev			

Määrus kuldfrangi kursi kohta tolli- ja sadamamaksude võtmisel.

Määrusega 29. dets. 1924 a. („Riigi Teataja“ nr. 150 — 1924 a.) maksma pandud kuldfrangi kurss (1 k.-fr. = 75 Emk.) jäetakse maksvaks ka 1927 a. juulikuu peale.

28. juunil 1927 a. Nr. 2702-M.

Rahaminister Leo Sepp.

III.

Nimetused.

Teedeministeeriumis:

Posti-telegrahvi-telefoni vanem ametnik Johannes Tool — Tallinna peapostkontori liht- ja tähtosakonna juhatajaks, ja Gustav Prants — vanemaks ametnikuks, mõlemad arvates 1. juulist 1927 a.

Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et Eesti-Tshehoslovakkia vahelise väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni ja lisaprotokolli, alla kirjutatud Tallinnas 17. juunil 1926 a. ja Riigikogu poolt kinnitatud 14. dets. 1926 a. (seadus nr. 8, „Riigi Teataja“ nr. 5 — 1927 a.), ratifikatsioonikirjad vahetati Tallinnas 23. juunil 1927 a.

Nimetatud leping astub artikkel 21 p. 2 põhjal jõusse 23. juulil 1927 a.

Tallinnas, 23. juunil 1927 a.

Välisminister Fr. Akel.

Elva alevivolinikkude ja nende kandidaatide nimekiri.

Valitud 18. ja 19. detsembril 1926 a., volituse kestvus kuni 1. jaanuarini 1930 a.

Nr. 1. Elva majaomanikkude ja käsitööliste rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Raudsepp August, 2) Anderson Märt, 3) Vahlberg Oskar, 4) Peterson Jaan.

Kandidaadid: 1) Jõgi Adu, 2) Aavik Hermann, 3) Kangur Johannes, 4) Sillmann Juhan, 5) Lihu August, 6) Pruuk August, 7) Paabo Villem, 8) Tibo Martin, 9) Kokemägi Otto, 10) Kurik Jaak, 11) Pehk Juhan.

Nr. 2. Elva alevi väikemajaomanikkude, üürnikkude ja tööliste huvide kaitsjate rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Pöör Jaan.

Kandidaadid: 1) Jans Ado, 2) Pärt Johan, 3) Jaanson Jaan, 4) Sööt Voldemar, 5) Püssa Aleksander, 6) Soots Johan, 7) Pulk Karl, 8) Kukk Karl, 9) Luuse Elmar, 10) Jans Vidrik, 11) Vähi Johan.

Nr. 3. Elva alevi majaomanikkude, käsi- ja lihttööliste rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Ereline Prits.

Kandidaadid: 1) Mürk Jaan, 2) Voormann August, 3) Könn August, 4) Sootla Jaak, 5) Takki Hans, 6) Leibur Martin, 7) Kuldhamer Eduard, 8) Parts August, 9) Korp Eduard, 10) Sörra Georg, 11) Laos Andres.

Nr. 5. Üldmajaomanikkude ja suvituskoha edustuse rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Uibo Paul.

Kandidaadid: 1) Parveots Aleksander, 2) Pallav Jaan, 3) Kepp Aleksander, 4) Nigol Aleksander, 5) Tulf Ain, 6) Pulk Jaan, 7) Zeisik Mihkel, 8) Kotkas Jaan.

Nr. 7. Elva majaomanikkude ühingu rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Tammin Jaan, 2) Leesik Kristjan.

Kandidaadid: 1) Kompus Jaan, 2) Paurson Peeter, 3) Peks August, 4) Kupp Karl, 5) Margus Jaan, 6) Panksepp Peeter, 7) Birk Juhan, 8) Planken Jaan.

Nr. 8. Elva kesk-tööstuse rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Päll August.

Kandidaadid: 1) Parts Johan, 2) Urm Karl, 3) Saarna Aleksander, 4) Sild Karl, 5) Tiits Märt, 6) Zolk Hans, 7) Soonberg Mihkel, 8) Rähni August, 9) Mirka Epy, 10) Rästas Johan, 11) Soots August, 12) Soe Peeter, 13) Kiisk Karl, 14) Podrätsik Jaan.

Nr. 9. Elva majaomanikkude ja erapooletute rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Lell Nikolai, 2) Sepp Johan, 3) Tuul Jaan, 4) Beek Karl, 5) Toom Hermann, 6) Tamberg Anton, 7) Sarap Aleksander, 8) Metsky Oskar, 9) Uibo Peeter, 10) Leevol Mihkel, 11) Sturm Karl, 12) Kalberg Eduard.

Nr. 10. Elva majaomanikkude ja keskerakonna rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Kikkas Jaan.

Kandidaadid: 1) Peets Hans, 2) Kenkmann Johan, 3) Roos Jüri, 4) Tikkop Oskar, 5) Sikka Karl, 6) Matisen Aleksander, 7) Johanson Johannes, 8) Brachman Rudolf, 9) Matt Peeter, 10) Kull Jakob, 11) Jõesaar Johannes, 12) Peterson Jaan, 13) Suur Peeter.

Nr. 11. Käsitööliste, üürnikkude ja ametnikkude rühma nimekiri.

Volinikud: 1) Martinov Paul.

Kandidaadid: 1) Malkov Karl, 2) Puusemp Martin, 3) Sööt Juhan, 4) Karu Peeter, 5) Kikkas Friedrich, 6) Luuse August, 7) Puskar Johannes, 8) Miina Aleksander, 9) Kalberg Maks, 10) Kittus Eduard, 11) Kresling Adam, 12) Reinson Rudolf, 13) Tohvert August, 14) Nurm Jaan.

Elvas, 8. juunil 1927 a. Nr. 770.

Alevivanem Tammin.

Sekretäri k. t. Püssa.

Riigi- ja omavalitsuseasutuste telegrammide lühendatud aadresside kogu neljas täiendus („Riigi Teataja“ nr. 126 — 1922 a.).

Valitsuste ja asutuste nimetused	Asupaik	Telegrammi lühendatud aadress
Prefekt	Tallinn-Harju Tallinnas, Tartu-Valga Tartus, Viru-Järva Rakveres, Lääne-Saare Haapsalus, Viljandi-Pärnu Viljandis, Võru-Petseri Võrus	Prefekt
Abiprefekt	Viru-Järva Narvas, Viljandi-Pärnu Pärnus, Võru-Petseri Petseris	Abiprefekt
Raudteepolitsei komissar	Tallinn	Raudpolkom
... jaoskonna politsei-komissar	Vaata „Riigi Teataja“ nr. 33 — 1927 a. avaldatud politseikomissaride ja politsei-abikomissaride tegevuspiirkonnad — jaoskonnad	Polkom või polkom ja number
...jaoskonna politsei-abikomissar		Polabikom või polabikom ja number
Kriminaalkomissar	Tallinn-Harju Tallinnas, Tartu-Valga Tartus, Viru-Järva Rakveres, Viljandi — Viljandis, Pärnu — Pärnus ja Lääne-Saare Haapsalus	Krimpol
Kriminaal-abikomissar	Tartu-Valga Valgas, Viru-Järva Narvas ja Võru-Petseri Võrus	Krimpol
Kriminaalpolitsei vanem assistent	Paide, Petseri ja Kuressaare	Krimpol
Poliitilise politsei komissar (Poliitilise politsei ametnik koha peal)		Poliitpol

Telegrammide lühendatud aadresside kogust („Riigi Teataja“ nr. 126 — 1922 a.) kustutatakse maha — „Maakonna politsei — Maapol“, Linnapolitsei — Linpol“, „Linna ehk maakonna politsei jaoskond — Poljas ja number“, „Raudtee politsei — Raudpol“, „Kaitse politsei peavalitsus — Kapolpeaval“ ja „Kaitsepolitsei jaoskond — Kapol“.

Tallinnas, 17. juunil 1927 a.

Peadirektor G. Jallajas.

Postiosakonna juhataja O. Jurkovits.

Vastutava toimetaja k. t. J. Vender. Riigi trükikoja trükk ja kirjastus.